

El papa Francesc treballa durant les vacances

per al futur del món i de l'Església catòlica. A la fotografia: el papa Francesc saluda els pelegrins durant una audiència general a la Plaça de Sant Pere del Vaticà (29 de gener de 2014).

El papa Francesc treballa durant les vacances, com ho feia quan era arquebisbe de Buenos Aires. L'any passat, durant l'estiu, va preparar la seva exhortació apostòlica *La Joia de l'Evangelí*, que és com el programa del seu pontificat. Aquest any, del 14 al 18 d'agost, visitarà Corea del Sud, en el seu primer viatge al continent asiàtic, tan decisiu

GLOSSA

Cantar, font de comunió

Uns pares, esperant que els fills sortissin del casal d'estiu al final de la tarda, paraven entre ells de la importància del cant coral, d'aprendre cançons, de conèixer el repertori popular propi i aliè, de la potencialitat educativa d'unir les veus, de fer-ho harmònicament... Lamentaven que els seus fills cantessin poc a les activitats de lleure i que, si ho feien, fos per iniciativa pròpia i per cantar cançons actuals, algunes amb lletres dubtosament educatives, que sovint ni tan sols coneixien senceres. Assenyalaven aquest dèficit educatiu des del bon record de les estones que havien passat cantant als focs de camp dels campaments o a les vetllades de colònies i les estones d'assaig amb algun monitor destre amb la guitarra i amb bona veu.

Fer que els infants cantin és una tasca que sempre hi haurà qui consideri de segona línia, una mena de complement que es pot afegir de més a més. Quin error! La cançó representa per a tots —i particularment per als infants— un valor educatiu de primer ordre. Cantar és una font de comunió i de lligam interpersonal que va més enllà de les idees, que pren vitalment tota la persona.

Quan parlem, per exemple, del que hauria de ser la solidaritat humana, potser ens entendríem més bé si preniem com a exemple la can-

çó, i no l'acció. Perquè en la cançó hom experimenta que l'esforç i l'exigència personal per aportar allò que és més pròpiament i irreductible seu no dóna com a resultat una simple suma de veus individuals, sinó una unitat que va més enllà de la suma d'individus. Quan parlem del que hauria de ser la comunicació humana, potser ens entendríem més bé si preniem com a exemple la cançó i no la simple paraula. Perquè amb la cançó hom es pot entendre, crear lligams sense renunciar a la pròpia manera d'expressar-se: l'experiència de compartir un cant, quan tothom el canta en la seva llengua, és sempre inoblidable. Al capdavall, ningú no canta mai sol, encara que només se senti la seva veu.

Convé ensenyar als infants allò que hi ha d'humanitzador en cada cant. Que, a través de les cançons, aprenguin a estimar la terra i els homes i les dones que l'habiten. Que, a través de la cançó, coneguin millor la tradició cultural que ens configura com a poble entre els pobles. Que sàpiguen que viure és sumar esforços i no restar-ne, comunicar-se i no aïllar-se. Que descobreixin la possibilitat de pregar fent de les paraules cant de lloança, d'acció de gràcies, de petició. «Al-leluia! Lloeu el Senyor: dóna bo de cantar al nostre Déu, és agradós de cantar-li lloances!» (Sl 147,1).

Enric Puig Jofra, SJ

Celebració de la festa de Sant Llorenç

Diumenge vinent dia 10 d'agost, a les 11 del matí: Celebració de l'Eucaristia i processó amb el sant al Monestir de Sant Llorenç del Munt (La Mola).

REMEU MAR ENDINS

Viure les vacances en família

Amb el començament del mes d'agost s'obre el temps fort de les vacances. Primer de tot, vull tenir un record especial per moltes persones de la diòcesi que sé que no podran fer vacances perquè els ho impedeix la situació provocada per la crisi econòmica que estem passant. Ja és molt, en la situació actual, per a moltes famílies poder arribar a finals de mes i complir amb l'educació dels fills i la seva alimentació.

També vull tenir present el problema de l'atur en els joves. No fa gaire, el papa Francesc s'ha referit a aquest problema tan greu que al nostre país afectaria el 50 per cent dels joves i en zones concretes fins i tot al 60 per cent. Què podem fer entre tots per evitar que els joves se sentin com una «generació perduda». O, més ben dit, com una «generació descartada i desaproveitada». Aquesta situació és molt greu i he vist que fins la cancellera alemanya Àngela Merkel ha expressat la seva greu preocupació. No li falta raó. Crec sincerament que els polítics, els empresaris i els sindicats s'haurien d'asseure a la taula per trobar sortides a aquest greu problema.

Precisament en aquesta situació de crisi s'ha valorat molt positivament el suport de la família. Per això, vull recomanar que s'aprofiti el temps de vacances, tant si es viuen fora de la llar habitual com si hom es queda a casa, per a consolidar els vincles matrimonials i familiars.

Amb motiu del 50 aniversari del primer viatge d'un Papa a Terra Santa —el que va fer Pau VI l'any 1964— durant la celebració del Concili Vaticà II, he repassat el que va dir a la missa que va celebrar a Natzaret, el lloc on va transcórrer la «vida oculta» del Senyor.

El 5 de gener de 1964 el papa Montini va dir això a Natzaret: «La casa de Natzaret és una escola on es comença a conèixer la vida de Crist. Aquí s'aprèn la manera de viure en família. Que Natzaret ens ensenyi què és la família, quina és la seva comunió d'amor, quina és la disciplina del treball, què és el silenci, què és la pregària en família.»

En una d'aquestes cartes dominicals vaig parlar de les colònies d'estiu com una proposta formativa per als fills. Moltes parròquies i també d'altres institucions civils les promouen. El meu desig és que molts nens i nenes se'n puguin beneficiar. I agraeixo els esforços que les nostres parròquies fan en aquest sentit.

Però el que avui vull és convidar les famílies a aprofitar el període de vacances per a convida, per a reposar junts, per a resar, per a la lectura i per a visitar espais i edificis religiosos. Que siguin molts els nenes i nenes que visquin unes vacances que els acostin a la natura, que els acostin a Déu, que els permetin viure amb els seus pares i els germans amb més serenitat que durant els curss.

† Josep Àngel Saiz Meneses
Bisbe de Terrassa

ENTREVISTA

▶ **MONTSERRAT RIBAS I PIERA**

Converses amb amor

La Montserrat Ribas destaca de la seva germana Carmen —que va morir l'1 de gener de 2002— «la seva joia de viure, la seva alegria eixelebrada i comunicativa». Era assistent social de Càritas, una tasca que va exercir «a fons i amb una total anarquia i desordre, i que es traduïa en estimar». Per retre-li un homenatge, la Montserrat ha recollit en el llibre *Converses amb la meva germana* (Ed. Saragossa) tretze converses sobre diverses coses pensades i viscudes amb ella.

Què transmet el llibre?

Déu és amor i on hi ha amor hi ha Déu. Tota la vida de la Carmen va estar amarada per aquest amor, participació del que Déu ens té. Aquest amor el va aportar a tots els que l'envoltaven, especialment als més desvalguts, amb una alegria constant i valentia davant dels contratemps, com va ser afrontar la dura i llarga malaltia que va patir.

De la fe, punt cabdal que conduïa les seves vides, no en parlaven...

«Tothom coneixerà que sou deixebles meus per l'amor que us tindreu entre vosaltres» (Jn 13,35). Va ser el seu lema. Potser un cert pudor i timidesa ens va impedir expressar la nostra fe oralment. Però crec que aquesta fe que Déu ens va donar i que ens van transmetre els nostres pares la vam intuir i ens unia sense parlar-ne.

Com ha evolucionat la seva fe, arran de la mort de la Carmen?

He gaudit molt escrivint les *Converses*. Poden semblar una mica surrealistes, però són reals. I he après aspectes que quan ella vivia no vaig apreciar prou. Jo sento, sense deixar de viure amb joia els moments actuals, que em vaig acostant amb serenitat i confiança a aquesta trobada amb el Senyor.

Oscar Bardají i Martín

FE I GRANS CIUTATS

Jerusalem i la veritable identitat de Jesús

La finalitat de la meua ponència és indicar que el missatge evangèlic proclamat per Jesús en la gran ciutat de Jerusalem pot inspirar la nostra proclamació de l'Evangelí en les grans ciutats del segle XXI.

Jerusalem fou la ciutat en què Jesús mostrà la seva veritable identitat. La predicació de l'Evangelí de Jesús en les megàpolis del nostre segle es fa en un clima marcat per l'absència de Déu. L'impacte que pugui fer la proposta de l'Evangelí dependrà molt de la proclamació de la veritable identitat de Jesús en el nostre temps. Cal instaurar un diàleg sobre la fe en Jesucrist, sense por i sense excloure ningú.

Així com Jesús va cercar la trobada amb tothom, l'Església haurà de tenir la valentia, com diu el papa Francesc, d'anar a anunciar la Bona Nova a tots els qui habiten les ciutats, els carrers, les places públiques, els llocs de treball..., per ajudar-los a conèixer millor Jesús, a convertir-se a ell i, d'aquesta manera, tenir accés a la vida divina, a la vida eterna.

Jesús anava a trobar els pobres, els leprosos, fora o al marge de les ciutats i pobles; anava fins als *extramurs* per guarir-los i ajudar-los. Crec que la pastoral de les grans ciutats ens imposa aquest compromís: anar fins a les perifèries, anar fins als marges socials, fins als marginats que hi ha a totes les grans concentracions urbanes. I anar-hi per proclamar —amb obres i amb paraules— en aquests àmbits marginals el Crist mort i ressuscitat per tots nosaltres.

(De la ponència del Dr. Jean-Bosco Matand, de Kinshasa, en el Congrés Internacional de Pastoral de les Grans Ciutats)

SER PADRES

Mi experiencia profesional

A lo largo de mi ejercicio profesional —que ya supera las cuatro décadas— como médico psiquiatra atendiendo a niños y a sus familias, me he encontrado con multitud de casos de separaciones. Las he visto de todos los colores. Desde muy civilizadas a muy turbulentas. He sido testigo de miradas brutales de odio entre adultos que, seguramente, unos años antes se cogían tiernamente las manos y se miraban embelesados.

He oído tremendas sentencias de muerte en boca de cónyuges que se sentían traicionados y deseaban lo peor para la que otrora fue su admirada pareja. He visto caritas de pánico en niños con sólo mencionar la posibilidad de que se excluyera a un padre de su vida... Y a todo esto me gustaría poner remedio o, como mínimo, mitigar estos peliagudos acontecimientos. ¿Es ello posible? Le puedo contestar contundente y categórico: sí.

La capacidad de comprender las situaciones por más escabrosas que sean, de ver las cosas con otras perspectivas no tan negativas, de saber perdonar (aunque no lo merezca la persona depositaria de este perdón), de saber gestionar adecuadamente el tiempo con los hijos..., todo ello es factible si se sabe explicar a los padres cómo hacerlo y hay buena disposición por parte de ellos a escuchar, porque quieren educar bien a sus hijos.

Dr. Paulino Castells
(Creer con padres separados, Plataforma Editorial)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Conservar nuestra pequeñez ante Dios

En Asís, el Papa alababa al Señor por que Dios elige a los pequeños. San Francisco se despojó de una vida cómoda y superficial para vivir como hijo del verdadero Padre que está en el Cielo.

El inicio de agosto nos invita a dirigir nuestra mirada hacia Asís, y allí hacia María, Reina de los Ángeles, titular de la pequeña capilla de la Porciúncula. En 1216, en una visión, el santo obtuvo de Jesús la *indulgencia de la Porciúncula* (también llamada *el perdón de Asís*), aprobada por Honorio III.

En una homilía en Santa Marta, el papa Francisco afirmaba que «todos nosotros, con el bautismo, fuimos elegidos por el Señor». «¿Dónde está la fidelidad cristiana?», se preguntó. Y respondió: «La fidelidad cristiana, nuestra fidelidad, es sencillamente custodiar nuestra pequeñez para que pueda dialogar con el Señor.»

Cuando no somos fieles al Señor, el arrepentimiento, la oración, el sacramento, la petición de perdón, la penitencia, nos permiten volver a nuestra pequeñez. «La humildad, la docilidad y la mansedumbre» son las bases para llevar adelante «el diálogo entre nuestra pequeñez y la grandeza de Dios».

Y concluyó: «Que el Señor nos conceda, por intercesión de la Virgen, la gracia de custodiar nuestra pequeñez ante Él.»

Hna. M. de los Angeles Maeso Escudero
Franciscana de los Sagrados Corazones

LECTURES MISSA DIÀRIA I SANTORAL

Accés al Breviari

4. □ **Dilluns** (lit. hores: 2a setm.) [Jr 28,1-17 / SI 118 / Mt 14,22-36]. Sant Joan-Maria Vianney (1786-1849), prev., rector d'Ars (bisbat de Belley), patró dels rectors de parròquia; santa Perpètua, mare de família romana mr.
5. ■ **Dimarts** [Jr 30,1-2.12-15.18-22 / SI 101 / Mt 15,1-2.10-14]. Mare de Déu de les Neus, i altres advocacions: Àfrica, Blanca, Eivissa, Remei...
6. □ **Dimecres** [Dn 7,9-10.13-14 (o bé: 2Pe 1,16-19) / SI 96 / Mt 17,1-9]. Transfiguració del Senyor, popularment *el Salvador*, situada per tradició al mont Tabor (s. IV). Sant Just i sant Pastor, noiets germans mrs. d'Alcalá d'Henares.
7. ■ **Dijous** [Jr 31,31-34 / SI 50 / Mt 16,13-23]. St. Sixt II, papa (grec, 257-258), i els seus 4 diaques, mrs.; St. Gaietà (*Cayetano*, Vicenza 1480 - Nàpols 1547), prev., fund. Teatins (CR, 1524).
8. □ **Divendres** [Na 1,15;2,2;3,1-3.6-7 / SI: Dt 32, 35cd-36ab.39abcd.41 / Mt 16,24-28]. Sant Domènec (Domingo) de Guzmán (†1221), prev. d'Osma, fund. Dominicans (OP) a Tolosa de Lenguadoc (1215) per combatre els albigesos.
9. ■ **Dissabte** [Os 2,14b.15b.19-20 / SI 44 / Mt 25,1-13]. Sta. Teresa-Beneta de la Creu (Edith Stein), mr. carmelitana, copatrona d'Europa; St. Romà, mr. (s. III); St. Esteve, bisbe i mr.; Sta. Càndida Maria Cipitria Barriola, fund. Filles de Jesús.
10. ■ **† Diumenge vinent**, XIX de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [1Re 19,9a.11-13a / SI 84 / Rm 9,1-5 / Mt 14,22-33]. Sant Llorenç, diaca hispànic i mr. a Roma (s. III); sant Deodat o Adeodat, proletari; santa Astèria, vg. i mr.

DIUMENGE XVIII DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 55,1-3)

Això diu el Senyor: «Oh tots els assedegats, veniu a l'aigua, veniu els qui no teniu diners, compreu i mengeu, compreu llet i vi sense diners, sense pagar res. Per què perdeu els diners comprant un pa que no alimenta, i malgasteu els vostres guanys en menjars que no satisfan? Escolteu bé, i tastareu cosa bona, i us delectareu assaborint el bo i millor. Estigueu atents, veniu a mi, i us saciareu de vida. Pactaré amb vosaltres una aliança eterna, els favors irrevocables promesos a David.»

▶ Salm responsorial (144)

R. *Tan bon punt obriu la mà, Senyor, ens sacieu de bon grat.*

El Senyor és compassiu i benigne, / lent per al càstig, gran en l'amor. / El Senyor és bo per a tothom, / estima entranyablement tot el que ell ha creat. R.

Tothom té els ulls en vós, mirant esperançat, / i al seu temps vós els doneu l'aliment. / Tan bon punt obriu la mà, / sacieu de bon grat tots els vivents. R.

Són camins de bondat, els del Senyor, / les seves obres són obres d'amor. / El Senyor és a prop dels qui l'invoquen, / dels qui l'invoquen amb sinceritat. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,35.37-39)

Germans, qui serà capaç d'allunyar-nos del Crist, que tant ens estima? Els contratemps, la por, les persecucions, la fam o la nuesa, els perills, la mort sagrant? De tot això en sortim fàcilment vencedors amb l'ajut d'aquell que ens estima. Estic ben segur que ni la mort ni la vida, ni els àngels o altres poders, ni res del món present o del futur, ni els estols del cel o de les profunditats, ni res de l'univers creat no serà capaç d'allunyar-nos de Déu que, en Jesucrist, el nostre Senyor, ha demostrat com ens estima.

▶ Evangeli segons sant Mateu (Mt 14,13-21)

En aquell temps, quan Jesús rebé la nova de la mort de Joan Baptista, se n'anà amb una barca cap a un lloc despoblat. Així que la gent ho va saber, el van seguir a peu des dels pobles. Quan desembarcà veié una gran gentada, se'n compadí i curava els seus malalts. Els deixebles, veient que es feia tard, anaren a dir-li: «Som en un indret despoblat i ja s'ha fet tard. Acomiadeu la gent. Que se'n vagin als poblats a comprar-se menjar». Jesús els respongué: «No cal que hi vagin. Doneu-los menjar vosaltres mateixos». Ells li diuen: «Aquí només tenim cinc pans i dos peixos». Jesús respongué: «Porteu-me'ls.»

Llavors ordenà que la gent s'assegués a l'herba, prengué els cinc pans i els dos peixos, alçà els ulls al cel, digué la benedicció, els partí i donava els pans als deixebles i ells els donaven a la gent. Tothom en menjà tant com volgué i recolliren dotze coves plens de les sobres. Els qui n'havien menjat eren tots plegats uns cinc mil homes, sense comptar-hi les dones i la mainada.

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 55,1-3)

Así dice el Señor: «Oíd, sedientos todos, acudid por agua, también los que no tenéis dinero: venid, comprad trigo, comed sin pagar vino y leche de balde. ¿Por qué gastáis dinero en lo que no alimenta, y el salario en lo que no da hartura? Escuchadme atentos y comeréis bien, saborearéis platos sustanciosos. Inclina el oído, venid a mí: escuchadme, y viviréis. Sellaré con vosotros alianza perpetua, la promesa que aseguré a David.»

▶ Salmo responsorial (144)

R. *Abres tú la mano, Señor, y nos sacias de favores.* El Señor es clemente y misericordioso, / lento a la cólera y rico en piedad; / el Señor es bueno con todos, / es cariñoso con todas sus criaturas. R.

Los ojos de todos te están aguardando, / tú les das la comida a su tiempo; / abres tú la mano, / y sacias de favores a todo viviente. R.

El Señor es justo en todos sus caminos, / es bondadoso en todas sus acciones; / cerca está el Señor de los que lo invocan, / de los que lo invocan sinceramente. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rm 8,35.37-39)

Hermanos:

¿Quién podrá apartarnos del amor de Cristo?: ¿la aflicción?, ¿la angustia?, ¿la persecución?, ¿el hambre?, ¿la desnudez?, ¿el peligro?, ¿la espada? Pero en todo esto venceremos fácilmente por aquel que nos ha amado. Pues estoy convencido de que ni muerte, ni vida, ni ángeles, ni principados, ni presente, ni futuro, ni potencias, ni altura, ni profundidad, ni criatura alguna podrá apartarnos del amor de Dios manifestado en Cristo Jesús, Señor nuestro.

▶ Evangelio según san Mateo (Mt 14,13-21)

En aquel tiempo, al enterarse Jesús de la muerte de Juan, el Bautista, se marchó de allí en barca, a un sitio tranquilo y apartado. Al saberlo la gente, lo siguió por tierra desde los pueblos. Al desembarcar, vio Jesús el gentío, le dio lástima y curó a los enfermos. Como se hizo tarde, se acercaron los discípulos a decirle: «Estamos en despoblado y es muy tarde, despide a la multitud para que vayan a las aldeas y se compren de comer.» Jesús les replicó: «No hace falta que vayan, dadles vosotros de comer.» Ellos le replicaron: «Si aquí no tenemos más que cinco panes y dos peces.» Les dijo: «Traédmelos.»

Mandó a la gente que se recostara en la hierba y, tomando los cinco panes y los dos peces, alzó la mirada al cielo, pronunció la bendición, partió los panes y se los dio a los discípulos; los discípulos se los dieron a la gente. Comieron todos hasta quedar satisfechos y recogieron doce cestos llenos de sobras. Comieron unos cinco mil hombres, sin contar mujeres y niños.

La multiplicació dels pans. Miniatura d'un còdex del segle XIV, titulat *Missal franciscà*, Biblioteca Nacional (París)

🗣️) Aquesta imatge parla

COMENTARI

Donar de menjar i celebrar l'eucaristia

Mateu situa la primera multiplicació dels pans després de l'episodi de la mort de Joan Baptista. Aquí Mateu reprèn Marc com a guia del seu evangeli. La frase introductòria ho recorda i així justifica que Jesús s'allunyi dels pobles i poblats de l'entorn i marxi en una barca cap a un lloc despoblat. Això, que ho tenim també en Marc, en Mateu pren un altre aire: les multituds se n'assabenten i *el segueixen*. Aquestes multituds que *el segueixen* són un projecte d'Església. Mateu continua donant indicis d'un interès eclesial que es manifesta en múltiples detalls.

Quan Jesús arriba al lloc al qual es dirigien, es troba amb la gran multitud i se sent mogut a la

compassió. Això és comú als tres sinòptics. Tanmateix, Mateu, en comptes de presentar Jesús «ensenyant moltes coses» (Mc 6,34) o bé parlant-los del Regne (Lc 9,11), subratlla que Jesús va guarir els malalts (Mt 14,14).

La misericòrdia del Messies d'Israel amb el seu poble és un aspecte fonamental de Mateu. Recordem Mt 11,2: Joan va enviar els seus deixebles a preguntar-li: «Ets tu el qui ha de venir...?» I Jesús els respon: «Aneu a anunciar a Joan el que veieu: els cecs hi veuen, els sords hi senten...». Són les obres del Regne que van molt més enllà del que s'esperava del Messies. Però són el model de l'estil dels seguidors de Jesús, el model de l'Església (cf. Mt 9,13 i 12,7).

A continuació ve la multiplicació dels pans i els peixos. El relat de Mateu més aviat omet detalls narratius del text de Marc. El resultat és una narració molt austera que, en consonància amb el que acabem de dir fa un moment, posa l'accent a donar de menjar als qui estan afamats. És la línia de les obres del Messies. Però Jesús, endemés, demana als deixebles que donin ells de menjar a la gent. És la petició a l'Església que es considera deixeble de Jesús. Per això la resonància eucarística del text és la que dona sentit a les obres de misericòrdia no solament de Jesús sinó dels seus seguidors i enllaça els fets de donar de menjar i de celebrar l'eucaristia.

VIDA DIOCESANA

AGENDA

Exercicis espirituals. Del dilluns 4 al dissabte 9 d'agost, per a dones. Del dilluns 18 al dissabte 23 d'agost, per a homes. Casa Mare de Déu de Montserrat, 08140 Caldes de Montbui. Tels. 938 654 496 - 697 840 559 - 685 499 728.

Calendari de la Delegació de la Família (Curs 2014-2015):

—**Diumenge dia 16 de novembre.** Missa de renovació dels matrimonis (25, 50, 60 anys...) al Santuari de la Mare de Déu de la Salut de Sabadell.

—**Diumenge dia 28 de desembre.** Festa de la Sagrada Família, a totes les parròquies.

—**Del divendres dia 27 de febrer al diumenge dia 8 de març.** VI Setmana de la Família a tot el Bisbat (parròquies i comunitats).

—**Dissabte dia 28 de febrer.** Trobada dels Acol·lidors Prematrimonials, a l'Acadèmia Catòlica de Sabadell.

—**Diumenge dia 8 de març.** A les 6 de la tarda: conferència del Sr. Bisbe; a les 8 del vespre: Missa de cloenda de la Setmana de la Família, a la Catedral.

—**Dimecres dia 25 de març.** Jornada de Pregària per la Vida. A totes les parròquies. La Delegació prepara una pregària per a tota la Diòcesi a l'Església del Cor de Maria a Sabadell.

—**Diumenge dia 14 de juny.** VII Aplec de les Famílies, al Santuari de la Mare de Déu de la Salut de Sabadell.

Altres (tardor 2014):

—**22-27 setembre.** Trobada Internacional de les Famílies a Filadèlfia (EUA).

—**Octubre 2014.** Sínode de Bisbes sobre la Família.

EN LA PAU DE CRIST

La Gna. Rafaela Marquès Llufrú, ODN, de la Companyia de Maria Nostra Senyora, nascuda a Ciutadella (Balears), de la comunitat de Cardedeu, morí el dimarts dia 8 de juliol als 75 anys d'edat i 53 de vida religiosa. Les exèquies, presidides per Mn. Francesc Jordana, rector, es varen celebrar el dijous dia 10 de juliol a la capella de la comunitat.

10 ANYS DE VIDA DIOCESANA EN DATES (III)

ANY 2005

• **27 de gener.** Primera Escola de Pregària Diocesana per a Joves a la Catedral.

• **5 de febrer.** Primera trobada diocesana del Sr. Bisbe amb els religiosos al Casal Borja de Sant Cugat del Vallès.

• **6 de febrer.** Primera ordenació presbiteral a la Catedral: Mn. Xavier Blanco Castro i Mn. Xavier Farrés Lúcia.

• **7 de febrer.** Inici de l'activitat a les instal·lacions provisionals de la Cúria (carrer de l'Església 16, 2n 3a, de Terrassa).

• **21 de febrer a 1 de març.** Primera *Visita ad Limina Apostolorum* del bisbe de Terrassa juntament amb els altres bisbes de Catalunya. El bisbe Josep Àngel és rebut pel papa Joan Pau II el dia 21 de febrer.

• **22 de març.** Primera Missa Crismal, celebrada a partir d'aquesta data en Dimarts Sant.

• **6 d'abril.** Jornada de formació per a preveres i laics. Mn. Joan Guiteras, director de l'Institut Superior de Litúrgia: «L'Eucaristia dominical.»

• **8 d'abril.** Mons. Saiz Meneses assisteix a les exèquies pel Sant Pare Joan Pau II a Sant Pere del Vaticà.

• **9 d'abril.** Jornada de formació per a religiosos i laics. Mn. Joan Baburés, delegat de Litúrgia de Girona i professor: «L'Eucaristia dominical.»

• **12 d'abril.** Missa de funeral pel Sant Pare Joan Pau II a la Catedral.

• **19 d'abril.** Nomenament dels primers delegats episcopals.

• **20 d'abril.** Constitució del Consell Presbiteral al Casal Borja de Sant Cugat del Vallès.

• **24 d'abril.** El Sr. Bisbe concelebra a la Missa d'Inici del ministeri petrí del Sant Pare Benet XVI a Sant Pere del Vaticà.

• **9 de maig.** Mons. Saiz Meneses presideix per primera vegada la celebració de l'Aplec de la Salut al Santuari de la Mare de Déu de la Salut a Sabadell. D'aleshores ençà l'ha presidit cada any.

• **22 de maig.** Ordenació del primer diaca a la Catedral: Mn. Jordi Peña Sánchez.

• **29 de maig.** En la solemnitat del Corpus Christi el Sr. Bisbe recupera la processó amb el Santíssim pels carrers de Terrassa propers a la Catedral.

• **2 de juliol.** Constitució del primer Consell Pastoral Diocesà.

• **14 al 21 d'agost.** Mons. Josep Àngel presideix el pelegrinatge de joves de la diòcesi a la Jornada Mundial de la Joventut a Colònia.

• **24 de setembre.** Mons. Josep Àngel celebra la Missa al centre penitenciari de Quatre Camins a la Roca del Vallès amb motiu de la festa de la Mare de Déu de la Mercè. Anualment el Sr. Bisbe o el seu bisbe auxiliar han celebrat aquesta festa al centre penitenciari.

• **1 d'octubre.** Primera trobada diocesana de catequistes a la Catedral.

• **6 i 13 d'octubre.** Constitució del Consell Diocesà d'Assumptes Econòmics i del Col·legi de Consultors.

• **4 i 5 de novembre.** Jornada de formació. El Sr. Guzmán Carriquiry, sotssecretari del Pontifici Consell per als laics: «La transmissió de la fe a la nostra societat.»

(Seguirà)

REMAD MAR ADENTRO

Vivir las vacaciones en familia

Con el comienzo de agosto se inicia el tiempo fuerte de las vacaciones. Ante todo, deseo tener un recuerdo especial por las muchas personas de la diócesis que sé que no podrán hacer vacaciones, porque la situación provocada por la crisis económica por la que pasamos se lo impide. Para no pocas personas, mucho es ya, en la actual situación, poder llegar a fin de mes y cumplir con la educación de los hijos y con su alimentación.

También deseo tener muy presente el problema del paro en los jóvenes. Recientemente el papa Francisco se ha referido a este grave problema que en nuestro país afectaría al 50 por ciento de los jóvenes y en zonas concretas, incluso alcanzaría el 60 por ciento. ¿Qué podemos hacer entre todos para evitar que los jóvenes se sientan como una «generación perdida»? O, mejor dicho, como una «generación descartada», no aprovechada. Esta situación es muy grave y he visto que ha expresado su grave preocupación incluso la canciller alemana Ángela Merkel. No le falta razón. Creo

que los políticos, los empresarios y los sindicatos deberían sentarse a la mesa para encontrar salidas a este grave problema.

Precisamente en esta situación de crisis, se ha valorado de manera muy positiva el papel de la familia como soporte ante dicha emergencia. Por eso, deseo recomendar que se aproveche el tiempo de vacaciones, tanto si estas se viven fuera del hogar habitual, como si se permanece en él, para consolidar los vínculos matrimoniales y familiares.

Con motivo de cumplirse los 50 años del primer viaje de un Papa a Tierra Santa, el que realizó Pablo VI el año 1964, durante la celebración del Concilio Vaticano II, he repasado lo que el pontífice dijo en la misa que celebró en Nazaret, lugar de la larga etapa de la llamada «vida oculta» del Señor.

El 5 de enero de 1964 dijo esto el papa Montini en Nazaret: «La casa de Nazaret es una escuela en la que se comienza a conocer la vida de Cristo. Aquí se aprende la manera de vivir en familia. Que Nazaret nos enseñe qué

es la familia, qué es su comunión de amor, qué es la disciplina del trabajo, qué es el silencio, qué es la oración en familia.»

En una de estas cartas dominicales aproveché para hablar de las colonias de verano como una propuesta formativa para los hijos. Muchas parroquias y otras instituciones civiles las promueven también. Mi deseo es que muchos niños y niñas puedan beneficiarse de ellas. Y agradezco los esfuerzos que se hacen desde nuestras parroquias en este sentido.

Pero hoy lo que quiero es invitar a las familias para que aprovechen el período de vacaciones para convivir, para descansar juntos, para rezar, para la lectura y para visitar espacios y edificios religiosos. Que sean muchos los niños y niñas que vivan unas vacaciones que les acerquen a la naturaleza, que les acerquen a Dios, que les permitan convivir con más serenidad que durante el curso con sus padres y sus hermanos.

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Obispo de Terrassa